

повече отъ сто хилади, а колко-то останаха, тѣхъ ги продадоха на торжаше-то, и тѣи имаха до сто хилади, а другы-те рѣспрѣснаха по цѣло-то римско царство: А град-атъ и храм-атъ тѣй сѣ разориха, що-то сѣ гледаше мѣсто-то, кѣто че не е заселавано никога. Сѣ това сѣ испълни пророчество-то Хрїстово: Не останетъ камень на камени, и то сѣ случи на седемдесать години послѣ рождество-то Хрїстово.

Глава 7.

За ерестъ-тѣ на бвїона.

Послѣ разуренїе-то на Иерусалимъ, проникна въ Перѣж еритикъ бвїонъ, кой-то учеше, че Исхвсз Хрїстосъ не былъ Богъ, но человекъ, сынъ на Иосифа и Марїа, и че сѣ различавалъ отъ другы-те человекци споретъ добродѣтель-тѣ и чистотѣ-тѣ.

Юще дѣмаше, защо безъ обрѣзанїе-то и безъ храненїе-то на сѣбота-та, вѣра-та неползука за спасенїе. Павла же, кои-то отфѣраше тѣа, не приимаше кѣто Иудеанинъ, но дѣмаше защо е Тарсіанинъ, и че сѣ обрѣзалъ за момиче-то на нѣкой свѣщеникъ, и понеже не получилъ намѣренїе-то си, за това писалъ противу обрѣзанїе-то и сѣботѣ-тѣ. Учеше притомъ и за многоженїе-то.

А кѣто совершаваше и тайнство-то на причастїе-то, доде въ Римъ и сыпукаше въ потир-атъ само кїно, и на дискус-атъ имаше пресанъ хлѣвъ,